

ZPRAVODAJ / 2

MMII

FARNÍHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Naslouchejte, nebesa, budu mluvit, poslouchej, země, řeči mých úst.

Ať kane jako déšť mé naučení, necht' se snáší má řeč jako rosa, jako prška na mladou travu, jako vlahé krůpěje na bylinu.

Hlásám Hospodinovo jméno, přiznejte velikost našemu Bohu!

On je Skála. Jeho dílo je dokonalé, na všech jeho cestách je právo. Bůh je věrný a bez podlosti, je spravedlivý a přímý.

Pokolení pokřivené a potměšilé do zkázy se vrhlo. Pro svá poskvrnění přestalo být jeho syny.

Takto odplácíte Hospodinu, lidé zbloudilý a nemoudrý? Cožpak není on tvůj Otec? Vždyť mu patříš. On tě učinil a zpevnil.

Rozpomeň se na dávné dny, snaž se porozumět létům zašlých pokolení...

5. Mojžíšova 32,1-7

ilustrace: Barbora Veselá

Naše rubrika *Názory - Diskuse - Polemika* v posledních číslech přinesla několik příspěvků, vzájemných reakcí a doufejme že přibude i témat, ke kterým budeme otevřeně sdělovat své názory.

Úvodní slovo časopisu vinohradského sboru Hrozen upozorňuje na úskalí diskuse: Jazyk je zapeklitá věc (Jk 3,8). Tomu, co čteme, málokdy rozumíme přesně tak, jak to ten druhý myslel.

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje, a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Kdo mně slouží, dojde cti od Otce.

Jan 12,26

Bylo by jistě zajímavé slyšet rozhovor dvou učedníků Jakuba a Jana, který se týkal jejich předního místa v božím království. Postihla je představa o záslužnosti průkopníků, kteří pro sebe nárokují určitou odměnu. Na politické scéně se tomu říká „dostat trafiku“.

Oni však slyší jako odpověď jen názornou lekci o službě. Vyžadovali pro sebe dvě nejčestnější místa, po pravici a po levici v nebeském království.

Těch zbývajících 10 učedníků bylo nejspíše šokováno jejich troufalým nárokem. V takové situaci není daleko k roztočení kola lidské žárlivosti. Povýšení těch dvou se však nekonalo. Pán Ježíš naopak užívá napjatého okamžiku k tomu, aby jim dal nahlédnout do tajemství pravé **velikosti života**. Názorně jim pověděl, že být s ním, vydat se za ním, znamená jen cestu služby a oběti.

Ježíš začíná oklikou. Hovoří o národech a státech, o jejich vládách. „Víte, že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, utlačují je.“ Řeknete si, odkud to vůbec Ježíš zná, když žil celý svůj život na velmi malém prostoru několika vesnic a měst kolem Nazaréta a jen několikrát byl v Jeruzalémě. To bylo tak asi všechno, co tento provinciální učitel viděl z velikosti celého stvoření. A přece - viděl mnohem dál. Ví o národech, ví o mocných země a světa. Zná jejich cesty a způsoby. Ví, že jsou zde mocní a slabí, bohatí a chudí, panující a ovládaní. Tak tomu bylo a je až do dneška. Ani minulá společnost, která prohlašovala beztřídnost rozdělení lidí neodstranila. Ani současnému pokusu o demokracii se to příliš nedaří.

Jen letným pohledem do minulosti najdeme mezi mocnými některé osobnosti, které svým vlivem poznamenaly celé epochy. Ve starověku se hovoří o době Augustově, Konstantinově, u nás o době Karla IV., v Anglii o době královny Alžběty, ve Francii o době Napoleonově, atd. Zvláštní tajemství velikosti obestírá často tyto lidi. Někdy i díky obratné psavosti historiků, dnes málo vzdělaných nebo patolízalských novinářů. Ježíš o nich řekne: „panují nad lidmi“, „provozují moc“.

To je v Ježíšových očích konečná bilance „velikosti“ těchto zdánlivě fascinujících osobností dějin. Vládou silou, mocí, mečem, typy intelektuální zase intrikami, arogancí, svatouškovstvím nebo hroší kůží. To je vše. Ježíš dobře ví, že člověk poznamenaný hříchem, má-li v rukou moc, ani nic jiného nedovede. To je zákon prosazující se v toku dějin, který běží dál, včera i dnes.

„Činím to, co nechci. A nečiním, co bych měl“, říká apoštol Pavel. I on učinil stejnou zkušenost sám se sebou. A z jiného těsta nebyli ani Jakub a Jan Zebe-

deovi, jakkoliv byli v Kristově blízkosti a chtěli mu sloužit. Pravda, Ježíš řekl i jiné slovo: „Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi...“ Tento výrok by se Zebedeovcům všeho druhu jistě líbil. A tak se ptáme: patří také Kristus k mocipánům světa? Nepatří k nim. On zůstává nad nimi. Jeho moc měla jiný rozměr. Spočívala v uzdravování nemocných, v sycení hladových zástupů, v pozvedání pošpiněných a utlačенých. Je to moc nad hříchem, který deformuje život. Je to moc, která proměňuje člověka tak, jako by se podruhé narodil. Není to moc založená na bodácích a útlaku, ale na službě, která se nechá zbít, poplivat, zostudit, - a která přes to nepřestane být a existovat dál jako láska i pro ty, kdo ji odmítají a hrubou mocí likvidují. Slovo o službě z úst Kristových, až po tuto meznou hranici nás volá k tomu, abychom věřili Kristově metodě bezbranné a přece nezničitelné lásky. I básníka to oslovilo:

*Rozumět tomu, kdo nám nerozumí,   Milovat lidi láskou nenadané
a smát se v hlaveň namířené zloby,   a zaplakat si tam, kde tupí smějí se.
a křičet pravdu, kde ji ticho tlumí,   Toť tvoje království a naše nebe, Pane,
a vidět věčnost za přeháňkou doby.   Jež jenom vykoupeným zjeví se.*

Kolik příkladů bychom mohli snést, že cesta služby se stává mocí, kterou je přemáhán nepřátelský svět. Jeden příklad za mnohé jiné.

V indické Kalkatě se po celá desetiletí na tuto cestu služby za Kristem vydávala matka Tereza. Setkal jsem se s ní. V rozhovoru nám tehdy pověděla, že „v našem století (tehdy 20.) jediná brána, která je křesťanství stále otevřena pro vstup do moderního světa je brána **služby**“.

Vím, že služba je velmi široký pojem. Mohli bychom se ptát o jakou službu máme usilovat dnes my? Má snad církev proto, aby si zachovala vliv ve světě dělat ze sebe „děvče pro všechno“? Tak nějak by si to dokonce postmoderní společnost i přála. Věřím, že naše poslání je určité a jasné. Máme našim současníkům posedlým v touze po moci, slávě, sebeprosazování znovu vynalézávě připomínat, že sláva člověka nespočívá ani v udělených řádech a počtách, ani v moci a slávě, ale v odvedené službě, vzájemné pomoci a rozdávané lásce v horizontu života i bez přítomnosti filmových kamer. Jakou to bude mít podobu – není předepsáno. Vše zůstává na naší vynalézávosti, schopnostech a odpovědnosti.

Místo v blízkosti Kristově nevyroste ani náhodou v zebedeovské touze sedět po pravici a levici našeho Pána. I nás často naše touhy zvedají příliš vysoko. Jenže Kristus, náš Pán, nás ze stupňů, na něž se dereme, vede na prostou rovinu života. Když se toho odvážíme, najednou rozpoznáme, že právě tam jsme svému Pánu velmi, velmi blízko. Přemýšlejme o tom v nastávající postní době.

*ThDr. Josef Hromádka,
farář ve Frýdku-Místku*

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Aktuality ze schůzí staršovstva prosinec-leden

Všichni členové sboru by se měli zamyslet nad hospodařením sboru, kde převážnou část příjmů tvoří nájemné za pronájem prostor podnikatelskému subjektu. Sbor není po léta schopen hradit ani náklady na svůj provoz z příspěvků od členů sboru. Také bychom měli uvažovat o podpoření některých dobrých aktivit v církvi i mimo ni a nesoustředit své starosti pouze na hmotné potřeby našeho sboru.

Vysluhování sv. večeře Páně: je-li církevní svátek, nekoná se druhou nedělí v měsíci vysluhování večeře Páně.

Od února počítáme se zahájením akce Kostel pro všechny – hudba a meditace, vždy 2. nedělí v měsíci v 17 hodin.

Stále je naléhavě hledán vhodný člověk na místo kostelníka pro náš sbor i SCEAV - prosíme všechny ve sboru, aby na tuto záležitost nepřestávali myslet.

Zpívejte Hospodinu(?)

Na úvod několik citátů ze Žalmů:

Mé srdce je připraveno, Bože, budu zpívat, prozpěvovat žalmy.

Chvalte Hospodina všechny národy, všichni lidé chvalte ho zpěvem.

Prozpěvujte žalmy...

Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu celá země.

Oslavovati tě budu, Pane, celým srdcem svým a před mocnými žalmy tobě zpívati.

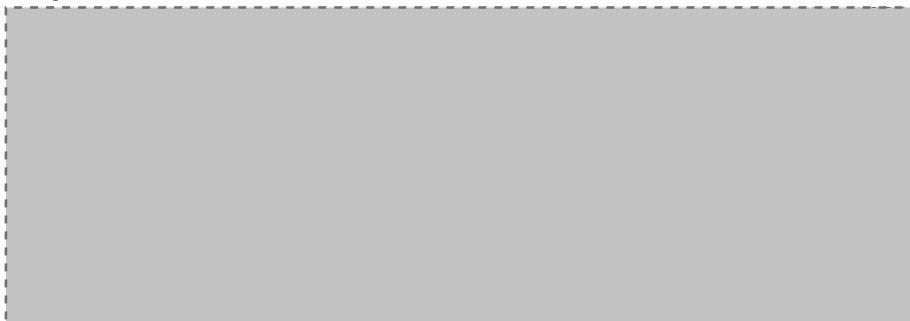
Kdysi na přehlídce církevních pěveckých sborů v Třanovského sále vystoupil venkovský sbor, který mě zaujal ani ne tak úrovní sbormistra, jako velikostí sboru a nadšením. Přiznám se: záviděl jsem jim.

Zdá se, že naše srdce nejsou připravena sloužit Bohu zpěvem. Část členek našeho sboru odmítla chodit zpívat, protože mužská část už je jaksi přestárlá. Mají sice pravdu, ale takto se ovšem pěvecký sbor neomladí. Někteří členové občas řeknou „dnes *si* nepůjdu do sboru“ a neuvědomují si, že správně by si měli říkat „dnes *jim* nepřijdu na zkoušku“ - to je velmi podstatný rozdíl. Práce sbormistra totiž nespočívá v tom, že přijde na zkoušku a „mává rukama“, ale především v přípravě doma: poznat party všech hlasů a promyslet si jejich nastudování. Přitom zmíněný venkovský sbor (a nejenom ten) by nám mohl úroveň našeho sbormistra závidět. (Teď využívám nepřítomnosti br. Novotného, protože při své skromnosti by chtěl předchozí větu vynechat.) Snad tato dobře míněná slova ujasní některým, že zpívání v našem sboru je krásnou formou služby Bohu. A také zlepší docházkovou morálku.

A co vy ostatní? Že nemáte hlas jako sólista opery a neznáte noty? Takových nás je... Jen zkuste přijít mezi nás!

R. Kimmel

Význačnější narozeniny členů sboru

Poděkování

Milí přátelé,
dne 14. ledna t.r. jsem se z milosti Boží ve zdraví dožil věku devadesáti let. Na modlitbách děkuji dárci a Pánu života za všechny dny jimiž můj život zbohatil. Řada přátel si tuto mou devadesátku uvědomila a blahopřála mi k dosažení tak vysokého věku. Jsem Pánu Bohu vděčný, že jsem mohl po celý život zvěstovat evangelium a napomáhat tak lidem ve svém okolí k upevňování jejich víry.

S přáním všeho dobrého a s bratrskými pozdravy zůstávám Váš oddaný

Karel Veselý

K ZAMYŠLENÍ

Biblické zamyšlení v denním tisku

Při své nedávné návštěvě u manželů Klobásových v Chrudimi jsem se dověděla, že bratr farář na žádost redakce vstupuje se svými úvahami do Novin Chrudimska. Tak se stalo i v lednu 2002. Měla jsem možnost přečíst si tuto úvahu. Zaujala mě svou aktuálností i myšlenkově a proto jsem požádala bratra faráře o svolení k otištění v našem Zpravodaji. A tak tedy se souhlasem autora této úvahy máme možnost seznámit se s ní i my.

D. Knoppová

Z bible pro nás dnes

Výrok Ježíšův: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele“. (Janovo evangelium 15, 13)

Výrok apoštola Pavla: „A kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.“ (1. list do Korintu 13, 3)

Naše úvaha tentokrát nechce vybírat z řady témat, která se běžně promýšlejí na konci občanského roku. Spíše se chceme ohlédnout za jevem, který se sice dá najít už v nejstarších lidských dějinách, ale který se v roce 2001 rozšířil do té míry, že začal vytvářet nepřehlédnutelné politikum. Onen jev má dvojí jméno - podle toho, na které straně referující stojí: jednou je to *sebevražedný atentát*, podruhé *nejvyšší oběť* hodna úcty a obdivu. Ano, máme na mysli jak americké události z 11. září, tak zvyšující se počet odpálených, pachatele zničujících výbušnin v Palestině i jinde ve světě. Nemalá část obyvatel planety hodnotí tyto počiny jako mezní protesty bezmocných a tleská jim, zatímco humanitně orientovaný svět pachatelům vyčítá desítky, stovky a už i tisíce dalších zabitých a zraněných lidí, kteří se ničím neprovinili, kromě těžko nahraditelných škod a destabilizace až dosud dobře fungujících komunikačních a s nimi souvisejících struktur.

Je zřejmé, že před vyslovením spravedlivého úsudku musí být ponechán prostor pro důkladný rozbor staletých vztahů západní civilizace k tak zvanému „třetímu světu“, která se při objevování nových kontinentů dopouštěla nepromlčitelných obludností.

Avšak ani po takové analýze nelze slevit ze základního etického požadavku, podle něhož výhradním motivem jednorázové sebeoběti smí být **láska** - v žádném případě pak nenávisť, pomstychtivost, vykalkulovaný afekt nebo pohrdání darem života. Ty jsou totiž nahony vzdáleny biblické a kristovské úctě k životu.

*Ludvík Klobása, evangelický farář
z Novin Chrudimska, leden 2002*

NÁZORY - DISKUSE - POLEMIKA

Přečtení Zpravodaje č. 12 mě inspirovalo k napsání tohoto příspěvku, ačkoliv je to poprvé, co do našeho časopisu přispívám. Opět se musím vrátit k polemice nad tématem kytary při bohoslužbách.

Patřím ke střední generaci, která byla odchována protest songy, kdy jsme alespoň takto mohli vyjádřit svůj nesouhlas s režimem. Z tohoto důvodu mám ke kytarě velmi kladný vztah. Proto mě velice zarazila poslední věta v článku

„Ještě něco ke kytáře“: „*Důstojný průběh bohoslužeb, jasné slovo zvěstování, oslovující liturgie včetně zřetelného a spontánního společného zpěvu – to by měl být náš cíl*“.

„Cožpak kytara tento princip popírá“? „Co kdyby kazatel hrál třeba na klarinet či housle“? „Byly by tyto nástroje vhodné pro bohoslužby“? Zpěv má být prvek, který lidi spojuje a přináší jim radost. Ale přiznejme si, když je občas během bohoslužeb zpívána píseň dlouhá a táhlá za doprovodu již zmíněných „dýchavičných varhan“, radost ze zpěvu se vytrácí.

Velmi ráda uvítám změnu, kterou přináší kytara, neboť vím, že píseň bude vřelá, zpívána od srdce. A to, že mě doprovází sám kazatel, nemá pro mě žádný význam. Vždyť je to člověk, jako my ostatní. Vždyť i Ježíš chodil mezi lid a nijak se nad nimi nevyvyšoval. Měli bychom být rádi, že máme v našem sboru mladého charismatického člověka, který dovede lidi učit nové písně. Na svých cestách jsem měla možnost zhlédnout bohoslužby ve slavné krystalové katedrále na okraji Los Angeles. Kazatelé byli oděni v civilních oblecích, zpěv byl doprovázen kromě varhan také celým orchestrem, složeným z různých hudebních nástrojů. Byl to nevšední zážitek, který určitě zanechal stopy i mezi nevěřícími, kteří se přišli také podívat. A to by měl být náš cíl. Udělat bohoslužby zajímavé i pro mládež a ostatní lidi. Nové prvky, kterými se naše církve obohatí, mohou pomoci k získání dalších, zejména mladých členů našeho sboru. Obávám se, že úzkoprsé lpění na starých tradicích a postupech může mít zcela opačný efekt.

Miroslava Ochodková

Nejen o bubínku na bohoslužbách

K napsání mě přivedla slova sestry, které tento doprovod vadí natolik, že prohlásila, že když bude předem vědět, kdy se bude na něj hrát, nepřijde na bohoslužby. Protože nevím, kolik je ještě takových zapřísáhlých odpůrců tohoto nástroje, píši svůj názor do Zpravodaje. Dokonce jeden bod poslední schůze staršovstev byl na toto téma. Jaký byl výsledek? Z 11 přítomných (ikdyž žádných hudebních odborníků) deseti hra na tento nástroj při bohoslužbách nevadí a berou ji jako jednu z forem jak lze chválit Hospodina.

Abych neprojevovala jen svůj názor, našla jsem ve třech žalmech toto: *Prozpěvujte žalmy, bijte v buben... (Ž 81, 3), „...at' mu pějí žalmy při bubnu a citaře.“ (Ž 149, 3), „...chvalte ho bubnem a tancem.“ (Ž 150, 4)*

Vím, že skupinka, než začne doprovázet na bohoslužbách, musí se sejit, nacvičit doprovod, to znamená, že tomu věnuje část svého času a myslím, že je dobře, že se tímto způsobem účastní bohoslužeb. A jestli to není vždy perfektní? Vždyť i mnohé čtení biblických textů presbytery není stoprocentní

a proti tomu jsem neslyšela kritická slova. A jistě je dobře, že presbyteři touto formou slouží.

A teď, když jsem se dala do psaní, chtěla bych říci, co vadí mně: Kdyby někdo přivedl cizího člověka se zavázanýma očima do sálu ještě pár minut před začátkem bohoslužeb, myslel by si, že je někde na orientálním tržišti, takový je zde hluk. A to vím určitě, že to nejsou hlasité chvály a modlitby, kterými by se věřící připravovali na bohoslužby. A tak mě teď napadá, že možná těm, co chronicky chodí pozdě to vadí také a proto raději přijdou až v průběhu první nebo i druhé písně. Začínám uvažovat o tom, že budu chodit také pozdě a k bohoslužbám se v klidu soustředím v prostředcích městské hromadné dopravy.

Jana Hašková

P.S. Po bohoslužbách je dostatek volného prostoru k pohovoru. Vždyť je dobře, že se zajímáme o své spolubratry a spolusestry a snad málokomu doma „pláčící malé děti“, aby musel tak moc spěchat z bohoslužeb.

Na závěr?

Diskuse o doprovodných nástrojích při společném bohoslužebném zpěvu (kterou snad v tomto čísle uzavíráme) přinesla několik názorů.

Je nám jistě jasné, že nejde o problém teologický (druhy hudebních nástrojů v citovaných biblických oddílech jsou dobově podmíněné), ale je to záležitost osobního vkusu, tradice či zvyku a jiných subjektivních náhledů. A tak zde mohou existovat vedle sebe různé alternativy hudebního doprovodu - podle uvážení kazatele. Anebo sbor může zaujmou vyhraněnější stanovisko svým usnesením při sborovém shromáždění.

poznámka redaktora

O laicích ve sboru

Naše církve skutečně nevyvíkají velkou aktivitou svých členů. Přispění laiků k životu sborového společenství nebývá výrazné, starosti o chod sboru jako instituce spočívají zpravidla na statutárních zástupcích, či několika dalších jednotlivcích. Přesto se mi poznámka bratra faráře (Z farářského notesu v minulém čísle) zdá příliš kritická. Nejsem přesvědčen o tom, že by ve sboru všechno dělali jen ordinovaní kazatelé, že by spolupráce laiků nebyla ani zvykem.

Jsou období, kdy se projeví zvýšená aktivita laiků. Dokladem toho je těch několik let, kdy náš sbor nebyl obsazen kazatelem. Ale jsou i období, kdy je angažovanost laiků z různých příčin v útlumu. Spoluúčast laiků na sborové

práci postrádá většinou systematičnost a koncepci, ale vždy je na ni nutno pohlížet z časového odstupu a s trpělivostí.

Jistě, že nás mrzí, že v současné době bratr farář vykonává mnohé kostelnické práce, že se nedaří sehnat pracovníka pro tuto službu.

Karel Fon

RŮZNÁ OZNÁMENÍ

Kurs laiků

se bude konat **27. 4. až 3. 5. 2002** v Domě Sola fide v Janských Lázních.

Téma: **Moc**

Význam slova „moc“ v Bibli, Boží moc v dějinách, moc Ducha svatého, pokušení moci, moc oběti - Ondřej Halama.

Moc v různých oblastech života - Martin Fendrych, Jan Ruml, Jan Sokol, Milan Lipner.

Seniorátní akce

23. 2. volejbalový turnaj v Novém Jičímě

3. 3. seminář pro učitele nedělních škol v Prostějově

PROGRAM NA MĚSÍC ÚNOR 2002

Pravidelná shromáždění

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod. v Sále Třanovského

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - úterý v 18 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci v 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 16 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici)

Aktuální program

Nedělní bohoslužby (Sál Třanovského, Husovo náměstí 3, v 8.30 hod.)

3. 2. - rodinné bohoslužby

10. 2.

17. 2. - 1. postní - bohoslužby s večeří Páně

24. 2. - káže synodní senior **Pavel Smetana**

Bratr synodní senior bude v našem sboru přítomen po celou neděli 24. 2.

Plánujeme rovněž *společný oběd* ve sboru pro všechny zájemce.

Odpoledne ve 14 hod zde ustanoví dva členy seniorátního výboru a promluví

na téma **Jak mohou dnes evangelíci svědčit svým blízkým o Kristu.**

(Případné změny budou ještě oznámeny.)

Večery nad Bibli - 6. a 13. 2. - probíráme Mariin chvalozpěv L 1

Středeční postní bohoslužby pak budou v postním období místo Večeří

nad Bibli, tedy **20. a 27. 2.** v 17 hodin

Kostel pro všechny - Hudba a meditace (evangelický kostel)

10. 2. v 17 hodin - vystoupí pěvecký sbor Tensing a farář A. Wrana

Máme v úmyslu pořádat setkání, která by byla přístupná i pro lidi žijící mimo církev.

Budeme proto rádi, když tuto akci budete propagovat mezi svými přáteli.

Do budoucna by se *Kostel pro všechny* měl konat vždy druhou neděli v měsíci.

Schůze staršovstva - středa **13. 2.** v 18.15 hod.

Střední generace - pátek **22. 2.** 19.30 hod.

• Hledáme spolehlivého důchodce pro **kostelnické práce** (na poloviční úvazek)

• Své příspěvky do Zpravodaje můžete posílat elektronickou poštou jednak na sborovou e-mailovou adresu (uvedenou dole), nebo přímo: ethics@ethics.cz

ADRESA SBORU: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43

cce.ostrava@volny.cz www.volny.cz/cce.ostrava

BANKOVNÍ ÚČET: 1644329359/0800

ZPRAVODAJ /2

Farního sboru českobratrské církve evangelické v Ostravě,
byl vydán v únoru 2002